

Öppet brev till Margot Wallström från eFOLKETs chefredaktör

Öppet brev till Margot Wallström från [eFOLKETs](#) chefredaktör

Hej Margot!

Jag förstår att det inte är lätt att alltid fatta kloka beslut om man är utrikesminister. Jag har ju sett TV-serien DIPS som handlar om UD, så jag förstår att inkompetensen på ditt departement är ganska stor och att dina medarbetare ställer till det för dig.

Dessutom har vi ju en press i det här landet som hellre skriver av det som står i stora tidningar i USA, än själva söker fakta, som det faktiskt finns gott om i oberoende medier runt om i världen.

Efter ditt och den svenska regeringens beslut att stödja USA:s hotfulla politik mot Venezuela undrar jag verkligen var du får din information ifrån.

Jag har därför gjort en liten sammanställning på vad US-amerikanska politiker, som förmodligen står dig närmare än USA:s nuvarande president och hans regeringsmedlemmar, anser om läget.

Det USA-amerikanska miljöpartiet Green Party's presidentkandidat i de två senaste valen, **Jill Stein**, skrev så här häromdagen:

Jill Stein

USA har stått bakom högerkupper i Latinamerika till och från i över 100 år. Ingen av dessa handlade om demokrati. Alla har genomförts för att berika den globala eliten. Men nu ska vi alltså tror på att den här gången i Venezuela ? som har tillgång till världens största oljereserv ? är det annorlunda.

Och sedan skrev Jill Stein om Elliot Abrams, den person som President Donald Trump utsett till att genomföra USA:s politik i Venezuela:

Elliot Abrams

? Stod bakom dödsskvadroner som mördade tusentals människor på uppdrag för högerdiktatorer i Latinamerika.

? Ljög för kongressen för att dölja den förrädiska Iran-Contras-affären.

? Ledde USA kupp försök i Venezuela 2002.

Och om du vill bli mer övertygad om Elliotts meritlista så kan du ju även läsa den liberala brittiska tidningen Guardian

Den demokratiska kongressledamoten **Tulsi Gabbard** förklarade för en vecka sedan att ?USA måste hålla sig bort från Venezuela. Låt Venezuelas folk bestämma sin egen framtid. Vi vill inte att andra länder ska bestämma vilka ledare vi ska ha ? så därför måste vi sluta att försöka utse andra länders ledare.?

Tulsi Gabbard

Tulsi Gabbard, har nyligen sagt att hon ställer upp för att bli nominerad som presidentkandidat i nästa val. Hon representerar Demokraterna i delstaten Hawaii och har tidigare tillhört USA:s väpnade styrkor och varit i aktiv tjänst i bland annat Irak. Hon är mycket kritiskt mot USA:s invasionen i Irak. Du vet, det där kriget som Folkpartiet, då vill att Sverige skulle delta i. Men som tur var hade vi då en sosseregierung, som kunde skilja på fakta och propaganda.

Tulsi Gabbard har verkligen mer erfarenhet av krig än de politiska ledare i Washington som nu leker med elden och de europeiska politiker som nu uppträder som Donald Trumps nickedockor.

Hon har även blottlagt motiven bakom angreppen mot Venezuela. Häromdagen skrev hon så här om USA säkerhetspolitiska ledare John Bolton:

Bolton avslöjade precis de verkliga motivet för en intervention i Venezuela. (Han förklarade): Vi för nu samtal med ledande (US-)amerikanska företag? Det skulle göra skillnad om vi skulle kunna få (US-)amerikanska företag att producera olja i Venezuela.

Tillsamman har vi mycket på gång?

John Bolton utnämndes av Donald Trump till USA:s nationelle säkerhetspolitiske ledare i december efter att tidigare varit USA:s FN-ambassadör.

Margot, jag tycker faktiskt att du borde lita mer på Jill och Tulsi än på Donald, Elliot och John. Tycker du inte som jag, att här kan vi se ett tydligt uttryck för skillnaden mellan grabbig och feministisk politik. Har du inte tänkt på det?

Margot, det finns många fler US-amerikanska politiker som är emot påtryckningarna och hoten som nu riktas mot Venezuela. Det finns också människor i Norden som har mycket bredare kunskap om Venezuela än vad dina rådgivare på UD verkar ha.

Jag väljer också, för att du ska få litet bättre bakgrundsinformation att publicera en text som **Even Sandvik Underlid**, Fil doktor i latinamerikansk kulturkunskap, nyligen har skrivit. Han är inte okritisk till Maduro. Men pekar på att den ekonomiska krisen i landet inte är enbart självförvållad utan en följd av USA aggressiva politik mot Venezuela, Ja här kan du läsa själv vad en expert på Venezuela anser:

Even Sandvik Underlid

Måndagen den 7 januari publicerar Jan Jørgen Skartveit en nyårsönskan: Att den norska regeringen och Stortinget ska samlas för att hjälpa venezuelaner som flytt till sina grannländer. Jag håller med om förslaget, det råder ingen tvekan om detta. Men en potentiellt effektivare åtgärd, som inte utesluter stöd, skulle vara att avskaffa sanktionspolitiken.

Orsak till flyktingkrisen

José Luis Rodríguez Zapatero, tidigare spansk premiärminister, har påstått att sanktioner är en orsak till flyktingkrisen. Tidigare har FN: s särskilda sändebud, Alfred-Maurice de Zayas, beklagat att de förhindrar tillgång till vitala läkemedel och har jämfört sanktionerna med belägringen av städer under medeltiden.

Francisco Rodríguez, påpekar att sanktioner sedan slutet av augusti 2017 till september 2018 kostade landet cirka 6 miljarder dollar. Enligt journalisten Joe Emersberger, är detta svindlande 133 gånger mer än vad FN-flyktingorganisationen har bett om till stöd för venezuelaner i grannländerna!

Det är USA som har infört de utvidgade sanktionerna, vilket i stor utsträckning påverkar ekonomin. Men Norge har också infört fler symboliska sanktioner, och den norska regeringen protesterar inte när våra viktigaste allierade, Förenta staterna, motverkar den venezuelanska ekonomin och nu verkligen hotar Venezuela med krig.

Ett slags grönt ljus.

Sanktionerna ger venezuelanska myndigheter en förevändning att inte göra någonting åt sin egen misslyckade ekonomiska politik och att alltmer använda odemokratiska metoder. Politiken ger också de mest radikala och våldsamma delarna av oppositionen ett

slags grönt ljus för rena sabotage, och kraven att regeringen fördöms internationellt och borde avgå.

Oppositionen är inte oskyldig. Den stödde den misslyckade kuppen 2002, efter en lockout i oljesektorn som ledde landet till kris. En oppositionsledare (Julio Borges) är angelägen om att stoppa landets tillgång till internationell finansiering och beklagar att människor saknar mat.

Det är en opposition som selektivt bojkottar val som den inte kan vinna, och som ställde tvivelaktiga krav även under Chávez-perioden när Jimmy Carter berömde valsystelet som världens bästa. År 2017 drog sig oppositionen ur ett slutfört fredsavtal, medan landet var på randen till inbördeskrig.

Under Hugo Chávez (1999-2013) utvidgades demokratin, tidigare uteslutna grupper blev fullvärdiga medborgare. Oppositionen bestod till stor del av den vita, välbärgade delen av befolkningen som var rasande över hur fattiga människor fick plats i utbildningssätena och sedan började konkurrera med de välbärgade om jobben. När myndigheterna byggde nya hem i medelklassområdena för dem som bodde i slummen opponerade sig medelklassen. Svarta och ursprungsbefolkningar har lyfts fram i media, vilket också provocerade överklassen.

Chavez porträtterades som en apa i en dockteaterföreställning vid den amerikanska ambassaden i Caracas, när han tog kontroll över landets stora oljereserver och arbetade för latinamerikanskt oberoende.

Det är sant att hans efterträdare Nicolás Maduro har tagit bort delar av den demokratiska ordningen, och att han använder alltmer odemokratiska metoder mot journalister och oppositionen. Men det finns flera sidor av den bilden.

Oppositionen själv har undergrävt respekten för demokratiska spelregler i nästan tjugo år. Förra året när jag gjorde intervjuer i Caracas blev jag förvånad över att så många vänstermänniskor var rädda för att bli identifierade som tidigare eller nuvarande anhängare av regeringen. Men några av dem hade varit utsatta för våldsamma demonstranter.

De hade sett hur över hundra hälsokliniker som bemannades av kubanska läkare hade blivit utsatta för attacker, och det påstod att statliga supportrar hade bränts ihjäl utan att oppositionsledarna tycktes bry sig.

Västmakternas sanktionspolitik tvingar Venezuela att orientera sig mot Kina och Ryssland. Det gör det också omöjligt att nå en förhandlingslösning. Internt bidrar detta till hunger och ilska, i ett land som så sent som 2015 berömdes för att ha halverat andelen människor som svälter.

Det bidrar till polarisering, belägringssyndrom när parternas ansvar försvinner. Om det blir kaotiskt kan det ge USA och Nato en orsak att ingripa militärt, och vi ser hur det gick i Libyen. Situationen är allvarlig.

*

Even Sandvik Underlid, Fil doktor i latinamerikansk kulturkunskap har skrivit den här bakgrundsartikeln på den norska debattsajten verdidebatt.no den 16 januari i år.

Hejdå Margot!

Det känns bra att ha kunnat förse dig med lite faktaunderlag om Venezuela och Trumpregeringens angrepp mot landet. Förmodligen kommer du nu att kunna fatta mycket bättre beslut.

Kanske förstår du också när du läst Even Sandviks Underlids artikel att ett stöd till USA kan skapa samma kaos i Latinamerika som USA: krigspolitik har gjort i Afghanistan, Irak och i Libyen.

Att stödja USA är att leka med elden.

Hälsningar

Hans Foste Hjälte

PS

Om du verkligen vill att Sverige ska göra en humanitär insats i världen, så finns det värre saker än situationen i Venezuela att ingripa mot, till exempel Saudiarabiens bombkrig riktat mot värnlösa människor i ett av världens fattigaste länder, Jemen. Sverige, som för en feministisk utrikespolitik, sedan du blev utrikesminister borde väl åtminstone kunna protestera mot att kvinnor torteras i de Saudiska fångelserna. När tar Sverige och EU beslut riktade mot mördarregimen i Riyadh.

DS